

אבי בניה

ציונות 2022

נכון, זה קשה ומורכב, יש בעיות ואתגרים ועוולות ופערים, אבל מדינת ישראל היא עדיין נס גלוי שממשיך להתמוש.

עמ' 16

אבי בניה

בעולם לעיבוד אריזה ושיווק של תוצרת חקלאית מהנגב, שהוא אסם התבואה שלנו. ציונות זו המועצה האזורית רמת הנגב, שהולכת וצומחת וקולטת עוד ועוד מתיישבים לקהילות בקיבוצים, במושבים וביישובים הקהילתיים החילוניים, הדתיים והמעורבים, שמחפשים הגשמה, חזון וחינוך וחיזוק חבל הארץ הזה, שמייסדי המדינה, בני דורך, הקריבו את חייהם כדי שיהיה בירינו.

ואתה יודע מה, ירון? ציונות זה גם לבוא עם חזון ועשרות רבות של מיליוני שקלים אל לב המדבר ולהקים מלון מפואר, בתקווה שהישראלים יבואו לכאן מבלי שיהיה חוף ים וקוינו, וכזהו מלון "קרמא" שבו שהיתי בלילה, שמלא בכני ישראל שבאו לכאן, עולים לקבר ולצריף של בן-גוריון, פוסעים בשבילי המדבר, רוכבים על טרקטורונים ונופשים.

ואני אומר לך מהי עוד הציונות של 2022: זהו דורון אלמוג ורעייתו דידי, שהקימו את "עדי נגב" והפכו אותו למרכז שיקומי וקהילתי בלב המדבר, תוך שהם גורפים בחזונו, תודמים ותומכים, ואפילו ממשלה שלא תשים רגליים ומקלות בגלגלים. וציונות 2022 זוהי המערכה על כל עולה פוטנציאלי בניכר, החינוך לזהות יהודית והכמיהה לציון בנוסח החדש - פרויקט "תגלית" ו"מסע" ועוד.

וציונות 2022 היא המשלחות הישראליות הרשמיות והפרטיות שהתייצבו בגבולות אוקראינה והושיטו יד אחת לכל יהודי ולא

לו ימים לזהטים של אוגוסט, של הורים ששוהים עם ילדיהם בבית בסוף חופשת הקיץ, ללא קייטנות, ללא מסגרות וללא וראות ששנת הלימודים תיפתח ב-1 בספטמבר.

תהליך הפריימריז במפלגות שעדיין מקיימות הליך כזה הסתיים, ועוד מעט תפרוץ מערכת הבחירות, כשברקע משמשים בערבוביה החשש להתלקחות בצפון, הסכס הגרעיני עם איראן, עליות המחירים בכל תחום והאינפלציה שמתחילה לדהור ואיתה הריביות לטוגיהן.

בישראל למודת האתגרים אלו אינן חדשות מיוחדות. זוהי השגרה שלנו במדינה רוויית המתחים והאתגרים ובחברה המורכבת והמיוחדת שלנו.

בסוף אוגוסט הלוהט החלטתי שלא להלאות את עצמי ואתכם בעוד פוליטיקה, עוד לפיד, גנץ, נתניהו וסמוטריץ', לא בגלאון ולא במיכאלי. החלטתי לברוח לונרון. לירון לונרון.

אז בוקר טוב לך, ירון לונרון.

בסוף השבוע שעבר צפיתי בכתבה שערכו איתך ב"אולפן שישי", מעין "כתבת קינוח" עם אושיית תרבות ישראלית שאוהבת להכעיס ולייצר כותרות. אמרת שם שלא תצביע בבחירות הקרובות למפלגה ציונית. שכן אינך יודע מהי הציונות בשנת 2022.

כדי להשיב לך נסעתי בגפי לשדה בוקר, הכי קרוב לצריף ולקבר של דוד בן-גוריון. ומכאן, ביום רביעי השבוע, אני כותב אליך את הטור הזה, בניסיון לשתף אותך ואת קוראיי במה שהיא לדעתי "ציונות 2022".

האמת היא שקצת התפלאתי. אתה, שהיית חניך בכפר הירוק, שדמותו של ירון זהבי, מנהיג חסמב"ה שלנו, נוצרה מתוך דמותך שלך כפי שראה אותה יגאל מוסינזון, חברו הטוב של אביך. אתה, שכתבת את "ארץ טובה שהדבש בעורקיה", דווקא אתה תוהה לאן נעלמה הציונות ומהי בריוק היום?

האמת היא שכבר בדרך לשדה בוקר ראיתי אותה, בפריסת הכבישים ומסילות הברזל לנגב, בשטחים המדבריים שהופכים לירוקים בזכות חקלאות מדברית מתקדמת, שהיא מושא גאוה לנו וקנאה לשכנינו שבאים ללמוד. מצאתי אותה ב"התיישבות הבודדים" ובחווה החקלאיות שמוקמות ברמת הנגב כפטירות אחר הגשם ומשתלבות בין מותגי ההתיישבות הוותיקים, כמו צאלים, חצרים ורביבים, המוציאים כבר שנים לחם מן הארמה החרבה.

פגשתי את הציונות יום קודם לכן בלב באר שבע, כשהרמטכ"ל חנך את בית הספר למחשבים וסייבר בלב פארק המדע המוקם בעיר, סנונית ראשונה לכלל יחידות התקשוב, שעוברות מרמת גן להגשמת חזונו בנגב, ואחריהן המודיעין ועוד.

ציונות 2022 זה הרמטכ"לים שלנו, שגם הם היו כאן השבוע לצורך כתבה על בן-גוריון וצה"ל. אני מכיר את כולם היטב. הם רואים עצמם כפוסעים בדרך וכמובילי ציונות ברורם במאבק על כל נער ונערה ב"חווה השומר", בלימוד השפה, בקליטת העלייה ב"מחור" אלון, בסיוע לערים ושכונות עם הנח"ל והגרנ"ע וחיל החינוך, עם העלייה (כך הם קוראים לתהליך) לנגב, בשמירה על ערך צבא העם, עם כל הבעיות והאתגרים וההשתמטיות (שהיו כאן משנת 1948, בלי בושה וכלי רשתות חברתיות).

ציונות זה פארק התעשייה "קמה", שמוקם בדרך המובילה לבאר שבע - מקום ייחודי

ציונות 2022

נכון, זה קשה ומורכב, יש בעיות ואתגרים, אבל מדינת ישראל היא עדיין נס גלוי שמתממש ■ מכתב משדה בוקר אל ירון לונדון, שלדבריו אינו יודע יותר מהי ציונות בת זמננו

מטס יום העצמאות. בעיגול: לונדון. צריך לומר לא לייאוש, ולהתמודד צילומים: יונתן זינדל, בלאש 90, רמי זרנגר

אחשה". גם הם ציונות 2022 שלי, ואין טובים וצודקים מהם. ובכלל, ירון היקר, לך אל החלטת הקונגרס הציוני הראשון בבזל וראה את התוכנית, והיא עור כאן - הקמת ארגונים ציוניים בכל קהילה בעולם, גיוס כספים למימוש הציונות, הקמת תנועה לאומית שתפעל על פי "תוכנית בזל", ועיקרה "הציונות שואפת להקים לעם היהודי בית, מולדת בארץ ישראל, מוכר על פי משפט הכלל" (קרי, מוכר על ידי אומות העולם). ובוה, ירון, עוסקים אנו עד היום בסדנה ובחרושת, בעיר ובקיבוץ, בצבא, בחקלאות, במדע, ברפואה ובהייטק ובטכנולוגיה, בחינוך, בתנועות הנוער, במוסדות היהודים והציונות ובחיי היומיום, בלי לקרוא לזה בכל בוקר מחדש ציונות - אבל זוהי הציונות, והיא חיה וקיימת ובוועט ורלוונטית גם היום ומתממשת הלכה למעשה.

ירון יקר, אכן השתמשתי באמירה שלך כדי למלא טור ביום קיץ מהביל, אבל אני יודע שאתה ציוני ואיש טלוויזיה שיודע לעשות כותרת שתצדיק ככתב מגזין, ואני גם יודע שתלך להצביע, כי לא נעים מהנכדים, ואני גם חושב שאני יודע למי תצביע, ושתייה לנו בריא וחזק לעוד הרבה שנים. שבת שלום לך ולכולנו. ❖

פרודות המולקולה שנקראת עם ישראל. גם בשנת 2022, היא הפנס שמראה לנו את הדרך החוצה.

● ● ●

נכון, ירון, זה קשה ומורכב ומתסכל, ויש הרבה בעיות ואתגרים ועולות ופערים וכיבוש, ולעיתים בהתנהגות לא ראויה, אבל עם כל אלה - צריך לומר לא לייאוש, ולהתמודד.

עבור הוריי והוריי, הקמת מדינת היהודים החופשית בישראל היא נס גלוי שהתממש.

עבור בני דורי, מדינת ישראל איננה עניין מובן מאליו. פגשנו ניצולי שואה לרוב ומשחררי ירושלים ויוצאי פלמ"ח ומייסדי קיבוצים, ואנחנו יודעים שעלינו המלאכה לסיים, וכי טרם הגענו אל המנוחה והנחלה.

אבל עבור ילדי ועבור נכדיך, ישראל חזקה וחופשית היא כבר עניין מובן מאליו, הם לא מכירים חלופה אחרת.

לך לבסיס הקליטה והמיון או לבסיס הטרונים והתבונן בהם מורידים את הרסטות בשיער, נוטשים את הצייסר בכרים, אומרים שלום לנערותם (או הלוחמות לבני זוגן) - ועולים לאוטובוס בתורם ובדורם, להגן על עמם ומולדתם האחת והיחידה, נכונים לעשות הכל עד כדי חירוף הנפש בבחינת "למען ציון לא

אביב - וזהו החזון של הרצל "אם תרצו אין זו אגרה". וכל פעם שאני כאן בנגב או בגליל, אני משפשף את העיניים.

ירון היקר, קח לך יום אחר וסע אל יורם קציר מהיישוב כמהין בפתחת ניצנה, שלקח לכאן, לסוף העולם שמאלה, את משפחתו, הקים את ביתו כמו ידיו ומגדל עגבניות שרי בגאווה ובשמחה. או אל ירון צורי מבאר מילכה, שעשה כנ"ל ומגדל ירקות הודיים ואננס במרבר - ואם זוהי לא ציונות, אז מהי ציונות?

"ציונות 22" איננה "מלכוד 22", היא תנועה איריאולוגית, היא סטארט-אפ שנולד לפני שקראו לזה סטארט-אפ, וזהו אידיאולוגיה שעיקרה להיות עם חופשי בארצנו, להקים כמו ידיו, להיות אדונים לגורלנו, לעצב את דמותנו. היא אינה עולה דבר, אפשר להגשים אותה על טרקטור בערבה, בקוקפיט של מטוס קרב, במכון ויצמן, בהתנרבות בתי חולים, בעמדת השמירה באתר בנייה, ברעיית עדר ובבית קפה בתל אביב. היא תמצית קיומנו במרחב העוין הזה ובקיבוץ העם היהודי במולדתו האחת והיחידה.

תראה לי, ירון, עוד מדינה אחת שבה בני משפחה של ישראלי במצוקה בנקודה נידחת בעולם ירמו על הרגליים את משרד החוץ, את הנשיא, את התקשורת ואת העולם. אין עוד אחת כזו.

הציונות לא נלמדת באקדמיה, אך היא מוסיפה ניחוח לימודי מעמיק, והיא הרבק בין

יהודי, כשמעל הרכב או האוהל שלהם מונף רגל ישראל.

ציונות בת זמננו היא החקלאי בניר יצחק, בכפר עזה ועור, שמעבר עם הטרקטור את השדות והמטעים עד לרונם האחרון מול הגדר וחמאס, כשחייל צה"ל חמוש מתבונן בו בחיור, מאבטח אותו, ובעוד שבוע יאכל באוהל את העגבניות והמלפפונים שאבטח את גידולם.

ציונות בת זמננו היא הערבות ההרדית, ההולכים למילואים כל שנה, המתנדבים למד"א, הצעירים שמקדישים שנת חיים צעירה ויקרה והולכים למכונות קדם-צבאיות, כדי להעשיר ולהעצים את עצמם בטרם ייצאו לחיים של הגרולים. אלו המחנכות והמחנכים, הרופאות והרופאים שלנו שעושים עבודה הרואית בתנאים מורכבים, ושהיו להערצה ולמופת בשנות הקורונה בעיני כל העולם.

ציונות היא טקס הדלקת המשואות בערב יום העצמאות בהר הרצל, אל מול קברו של חוזה מדינת היהודים, שאני בטוח שמעביר רטט וגאווה גם בר, כמו בכל אחת ואחד מאיתנו.

וציונות היא גם הגליל הפורה וההתיישבות בערבה ובבקעת הירדן, ויש כאלה שיגידו שגם ביהודה ובשומרון, אבל כאן נכנסים לפוליטיקה, ואני לא בקטע הזה היום בשדה בוקר.

וזהו מדינת הסטארט-אפ והשמירה ההרוקה על ציון כבירת העם היהודי, כן - ציון ולא תל